

Den foreslåede ordning indebærer ingen indskrænkninger i de ansattes ret til dagpenge. Kassen udbetaler dagpengene direkte til den forsikrede efter de almindelige regler og foretager en opgørelse af, hvor meget den enkelte arbejdsgiver skal betale. Beløbet meddeles arbejdsgiveren, som indbetaler det til kassen.

Det pålægges arbejdsgiveren at afklare tvivl om, hvorvidt der er tale om ledighed, som medfører arbejdsgiverbetaling. Er kassen således i tvivl om, hvorvidt en ansat er vendt tilbage til virksomheden inden den fastsatte frist, kan den medtage den pågældende i opgørelsen, og arbejdsgiveren må herefter sandsynliggøre, at der ikke bør ske arbejdsgiverbetaling for den ansatte.

Hvis arbejdsgiveren ikke indbetaler til kassen inden en nærmere fastsat frist, påhviler det arbejdsdirektoratet at inddrive beløbet.

2. For at hindre, at fuldtidsforsikrede medlemmer indretter sig på at arbejde på nedsat tid og samtidig modtage dagpenge, vil der administrativt blive indført en særlig sanktionsregel ved arbejdsvægring i situationer, hvor der udbetales supplerende dagpenge. Når et medlem, der er beskæftiget på nedsat tid, og som følge deraf modtager supplerende dagpenge, vægrer sig ved at overtage et anvist arbejde på fuld tid, standses udbetalingen af supplerende dagpenge. Det er dog en forudsætning, at det anviste arbejde er af mere end midlertidig varighed, dvs. at det påregnes at vare mere end 5 uger. Udbetalingen af supplerende dagpenge kan herefter først genoptages, når den pågældende har haft 13 ugers fuldtidsarbejde. Reglen gælder såvel for medlemmer, der inden for en uge arbejder på nedsat tid, som for dem, der arbejder periodevis, dvs. hvor arbejdsperioder på fuld tid veksler med perioder helt uden eller med mindre arbejde.

Det vil endvidere administrativt blive præciseret, at supplerende dagpenge kun kan udbetales, når medlemmet kan fremlægge en frigørelsesattest, dvs. en erklæring fra arbejdsgiveren om, at han giver afkald på den ansattes opsigelsesvarsel. Frigørelsesattesten giver sikkerhed for, at medlemmet har ret til at afbryde ansættelsesforholdet uden varsel og således er i stand til at overtage anvist arbejde til enhver tid. Medlemmer, der anvises deltidsbeskæftigelse, hvor arbejdsgiveren nægter at udstede en frigørelsesattest, kan nægte at overtage det anviste arbejde uden dagpengemæssige konsekvenser.

I forbindelse med indførelsen af den særlige sanktionsregel vil arbejdsformidlingskontorerne blive anmodet om at forstærke bestræbelserne på

at anvise fuldtidsarbejde til fuldtidsforsikrede, der har deltidsbeskæftigelse.

Ansættelse af fuldtidsforsikrede medlemmer i deltidsstillinger, hvortil der kræves frigørelsesattest, bør normalt ikke finde sted. Disse stillinger bør i videst muligt omfang blive besat med medlemmer, der ønsker deltidsbeskæftigelse.

Det vil blive henstillet til arbejdsformidlingskontorerne at foretage en opdeling af de foreliggende arbejdstilbud og, så vidt det er muligt, at anvise fuldtidsforsikrede fuldtidsarbejde og deltidsforsikrede deltidsbeskæftigelse.

Der vil endvidere ske en administrativ ændring af den gældende regel om, at dagpenge kun kan udbetales, hvis de udgør erstatning for mindst en halv dags ledighed. Det vil fremover blive gældende, at der kun kan udbetales dagpenge i en uge, hvis de udgør dagpenge for mindst 1 dag.

I forbindelse med de nævnte reguleringer af de supplerende dagpenge er det ønskeligt, at arbejdsfordelingsordningerne lægges i fastere rammer. Dette gælder såvel afgørelsen af, om der foreligger en sådan situation, at dagpenge bør kunne udbetales, som spørgsmålet om, hvor længe dagpenge bør kunne udbetales i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger.

Det findes hensigtsmæssigt, at dagpenge kun kan udbetales, når arbejdsfordelingsordningerne udover at være aftalt mellem parterne er godkendt af en offentlig myndighed, og at arbejdsmarkedsnævnene inddrages i overvejelserne om godkendelse. Godkendelserne bør endvidere tidsbegrænses og bør formentlig under de gældende forhold normalt ikke overstige 13 uger.

Det findes hensigtsmæssigt, at arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætter de nærmere regler om retten til dagpenge i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger. En bestemmelse herom foreslås derfor optaget i lovens § 58, jfr. forslagens § 1, nr. 9.

3. Det antal pladser, der årligt besættes gennem den offentlige arbejdsformidling, er af størrelsesordenen 200.000. Man skønner, at denne andel svarer til 10-15 pct. af den samlede personaleomsætning på arbejdsmarkedet. Det er op til den enkelte arbejdsgiver, om han vil bruge arbejdsformidlingen. De arbejdssøgende er i vidt omfang forpligtet til at være i forbindelse med arbejdsformidlingen, idet dette er en betingelse for at oppebære arbejdsløshedsdagpenge i en ledighedsperiode. En række hensyn kan tale for, at der tilstræbes en intensivring med hensyn til arbejdsgivernes brug af arbejdsformidlingen, og der kan tænkes flere veje,